

зазначену послугу та оплатити її, організувавши запозичену працю із забезпеченням дотримання трудового законодавства [4, с. 301].

Отже, договором аутсорсингу є зобов'язання суб'єктів господарювання, змістом якого є взаємні права та обов'язки щодо виконання аутсорсером переданих замовником виробничих процесів чи певних функцій для задоволення господарських потреб останнього. У зв'язку з цим обґрунтовується господарсько-правова природа договору аутсорсингу з тими особливостями, що характерні для власне господарських договорів.

Література

1. Згама А. Договірні зобов'язання з аутсорсингу: правова природа та деякі проблеми застосування. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 2. С. 48-52.

2. Постанова Окружного адміністративного суду м. Києва від 31 січ. 2012 р. у справі № 2а-17883/11/2670. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/21736970> (дата звернення: 12.10.2020).

3. Ухвала Вищого адміністративного суду України від 14 січ. 2015 р. у справі № 2а-14047/11/2670/ URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/42404251#> (дата звернення: 12.10.2020).

4. Олюха В.Г. Оптимізація капітального будівництва: господарсько-правові проблеми: монографія. Київ: Центр учбової літератури, 2015. 302 с.

УДК 346.1:347.736(043.2)

Куц К.С., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Мілімко Л.В., к.ю.н., доцент

ПРАВОВИЙ СТАТУС КРЕДИТОРІВ У ЗАКОНОДАВСТВІ З ПРОЦЕДУР БАНКРУТСТВА

Дослідження даної теми полягає в необхідності вивчення та детального розгляду нормативних та інституційних основ кредиторів у справах про банкрутство. Саме статус кредитора у справі про банкрутство визначає форму та гарантування його вимог до боржника, час виникнення зобов'язань і соціальну значущість інтересу, що захищається. 18.10.2018 Верховна Рада України прийняла Кодекс України з процедур банкрутства, а 21.10.2019 Кодекс введено в дію, ним суттєво змінено правовий статус кредиторів у справах про банкрутство.

Аналізуючи особливості правового статусу кредиторів відповідно до Кодексу України з процедур банкрутства, можна

навести та охарактеризувати напрямки реалізації прав та обов'язків кредиторів задля захисту їх інтересів у процедурі банкрутства [1]. Також аналіз законодавства України дає можливість чіткого визначення поняття «кредитор»: це юридична або фізична особа, а також контролюючий орган, уповноважений відповідно до Податкового кодексу України здійснювати заходи щодо забезпечення погашення податкового боргу та недоїмки зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у межах своїх повноважень, та інші державні органи, які мають вимоги щодо грошових зобов'язань до боржника; забезпечені кредитори - кредитори, вимоги яких до боржника або іншої особи забезпечені заставою майна боржника; конкурсні кредитори – кредитори за вимогами до боржника, що виникли до відкриття провадження у справі про банкрутство і виконання яких не забезпечено заставою майна боржника; поточні кредитори – кредитори за вимогами до боржника, що виникли після відкриття провадження у справі про банкрутство [2].

Бутирська І.А. визначила, що правовий статус кредитора як учасника справи про банкрутство носить переважно комплексний характер, і обов'язково включає в себе і матеріальну, і процесуальну складові. Матеріальні відносини між боржником і кредитором у праві неспроможності обов'язково повинні трансформуватись у процесуальні, інакше після порушення провадження у справі про банкрутство матеріальні відносини не зможуть бути реалізовані [3, с. 105].

Метою нового Кодексу є підвищення ефективності процедур банкрутства, рівня захищеності прав кредиторів, вдосконалення процедури продажу майна боржника на аукціоні, підвищення рівня виконання контрактів та судових рішень, врегулювання відносин щодо відновлення платоспроможності фізичних осіб, які опинилися в скрутній фінансовій ситуації та потребують допомоги з боку Держави [4]. Варто зазначити, що нормами Кодексу окреслено наступні права та обов'язки кредиторів у справі про банкрутство: норми щодо підстав відкриття справи (ч. 3 ст. 8 Кодексу), змісту заяви ініціюючого кредитора та переліку документів, які слід додати до цієї заяви (ч.ч. 1, 2 ст. 34 Кодексу); підстав прийняття, відмови у прийнятті заяви про відкриття провадження у справі (ч. 1 ст. 37 Кодексу); повернення заяви (ч. 1 ст. 38 Кодексу); відкриття провадження у справі (ч. 1 ст. 39 Кодексу) [5]. Норми начебто направлені на захист прав кредиторів, оскільки виключені всі критерії для підстав відкриття справи (розмір вимог, строк неоплати, безспірність, наявність виконавчого провадження) та відповідно

доказової бази ініціюючого кредитора, та спрощено доступ до процедур.

Аналіз цих норм дозволяє виявити їх суперечність, оскільки ст. 39 Кодексу на суд покладено обов'язок перевірити обґрунтованість вимог заявника та з'ясувати наявність підстав для відкриття провадження у справі, тоді як Кодекс взагалі не визначає таких підстав та обов'язку ініціюючого кредитора подавати ці докази (ч. 2 ст. 34 Кодексу).

Отже, законодавцем здійснена спроба системно підійти до питання захисту прав кредиторів у справах про банкрутство. Знайшли розвиток положення щодо правових засобів, що сприяють меті задоволення вимог кредиторів: визначення статусу кредиторів; мораторію на задоволення вимог кредиторів; забезпечення вимог кредиторів; інституту визнання недійсними угод боржника; розгляду спорів за участю боржника в межах справи про банкрутство; обмеження участі заінтересованих осіб стосовно боржника та органів уповноважених управляти майном державних підприємств у справах про банкрутство. Слід не забувати необхідність вдосконалення правового регулювання статусу кредиторів у справі про банкрутство та значимість для цього окремих норм Кодексу, окреслені деякі прогалини, які потребують доопрацювання. Розширення прав кредиторів у справах про банкрутство потребує встановлення обов'язків і відповідальності за зловживання цими правами та прагнути до балансу з правами боржника та інтересами держави.

Література

1. Про деякі міжнародні аспекти банкрутства: Європейська конвенція 1990 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_540 (дата звернення: 10.10.2020).

2. Асеева Н.В. Обеспечение частных и публичных интересов при банкротстве предприятия: монография. Донецк, 2013. 200 с.

3. Бутирська І.А. Правовий статус учасників справи про банкрутство: монографія. Чернівці, 2017. 184 с.

4. Пояснювальна записка до проекту Кодексу України з процедур банкрутства. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/GH67W00A.html (дата звернення: 10.10.2020).